Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο πενταμελές τμήμα)

της 21ης Φεβρουαρίου 2024*

«Ντάμπινγκ – Εισαγωγές ορισμένων πολυβινυλικών αλκοολών καταγωγής Κίνας – Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2020/1336 – Υπολογισμός της κανονικής αξίας – Σημαντικές στρεβλώσεις στη χώρα εξαγωγής – Άρθρο 2, παράγραφος 6α, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 – Δίκαιο του ΠΟΕ – Αρχή της ομοιόμορφης ερμηνείας – Επιλογή της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας – Άμεσα διαθέσιμα στοιχεία – Άρνηση συνεργασίας – Έννοια του όρου "απαραίτητες πληροφορίες" – Άρθρο 18 του κανονισμού 2016/1036 – Υποτιμολόγηση – Τμήματα της αγοράς – Μέθοδος στηριζόμενη στους αριθμούς ελέγχου προϊόντος – Άρθρο 3, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 2016/1036 – Δικαιώματα άμυνας – Εμπιστευτική μεταχείριση – Άρθρα 19 και 20 του κανονισμού 2016/1036»

Στην υπόθεση T-763/20,

Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd, με έδρα το Ordos (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τους J. Cornelis, F. Graafsma και E. Vermulst, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από

τη **Wegochem Europe BV**, με έδρα το Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον R. Antonini, την E. Monard και τον B. Maniatis, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον G. Luengo,

καθής,

υποστηριζόμενης από

το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, εκπροσωπούμενο από τον A. Neergaard, τον D. Moore και την A. Pospíšilová Padowska,

από

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από την H. Marcos Fraile και τον B. Driessen, επικουρούμενους από την N. Tuominen, δικηγόρο,

από

την **Kuraray Europe GmbH**, με έδρα το Hattersheim am Main (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους R. MacLean και D. Sevilla Pascual, δικηγόρους,

και από

τη **Sekisui Specialty Chemicals Europe SL**, με έδρα την La Canonja (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Borsos και J. Jousma, δικηγόρους,

παρεμβαίνοντες,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Truchot (εισηγητή), πρόεδρο, H. Kanninen, L. Madise, R. Frendo και T. Perišin, δικαστές,

γραμματέας: I. Kurme, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης και 15ης Δεκεμβρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση [1]

1 Με την προσφυγή που άσκησε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η προσφεύγουσα, Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd, ζητεί την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2020/1336 της Επιτροπής, της 25ης Σεπτεμβρίου 2020, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων πολυβινυλικών αλκοολών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2020, L 315, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός), κατά το μέρος που την αφορά.

[*παραλειπόμενα*]

Αιτήματα των διαδίκων

13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, κατά το μέρος που την αφορά,

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

[1] Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις της παρούσας αποφάσεως των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

14 Η Wegochem Europe BV (στο εξής: Wegochem), παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό, κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα,

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Wegochem.

15 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την Kuraray και τη Sekisui Specialty Chemicals Europe SL (στο εξής: Sekisui), ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή,

– να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

[*παραλειπόμενα*]

Επί του αιτήματος της Επιτροπής να απορριφθούν ως αλυσιτελείς ο δεύτερος, ο τρίτος, ο τέταρτος και ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως

51 Η Επιτροπή ζητεί να απορριφθούν ως αλυσιτελείς ο δεύτερος, ο τρίτος, ο τέταρτος και ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως, για τον λόγο ότι αφορούν το περιθώριο ντάμπινγκ, το οποίο στον προσβαλλόμενο κανονισμό εκτιμάται στο 115,6 %, ενώ ο δασμός αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στην προσφεύγουσα αντιστοιχεί στο περιθώριο ζημίας, το οποίο στον προσβαλλόμενο κανονισμό εκτιμάται στο 72,9 %. Η προσφεύγουσα, η οποία φέρει το βάρος αποδείξεως, δεν απέδειξε ότι, εάν οι υπό κρίση λόγοι ακυρώσεως κρίνονταν βάσιμοι, η διαφορά μεταξύ του περιθωρίου ντάμπινγκ και του περιθωρίου ζημίας θα μειωνόταν κάτω από το μηδέν.

52 Πέραν τούτου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα υποχρεούται να αποδείξει την ύπαρξη προσωπικού, γεγενημένου και ενεστώτος συμφέροντος, το οποίο δεν μπορεί να αφορά μελλοντική και υποθετική κατάσταση.

53 Προς στήριξη της λυσιτέλειας των υπό κρίση λόγων ακυρώσεως, πρώτον, η προσφεύγουσα επικαλείται τη σχετική με την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας νομολογία, κατά την οποία δεν μπορεί να επιβληθεί στον προσφεύγοντα να αποδείξει ότι η απόφαση της Επιτροπής θα ήταν διαφορετική, αλλά μόνον ότι τούτο δεν αποκλείεται απολύτως (αποφάσεις της 1ης Οκτωβρίου 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, C-141/08 P, EU:C:2009:598, σκέψη 94, και της 11ης Ιουλίου 2013, Hangzhou Duralamp Electronics κατά Συμβουλίου, T-459/07, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:369, σκέψεις 110 και 111). Η νομολογία αυτή μπορεί να τύχει εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα βρίσκεται στη δυσχερή θέση αδυναμίας προσκόμισης αριθμητικών στοιχείων προς απόδειξη του αντιθέτου. Παρά το γεγονός ότι η διαφορά μεταξύ του περιθωρίου ντάμπινγκ και του περιθωρίου ζημίας είναι σημαντική, δεν αποκλείεται –μετά τη διόρθωση των προβαλλόμενων με τους υπό κρίση λόγους ακυρώσεως σφαλμάτων– το περιθώριο ντάμπινγκ να μειωθεί σε επίπεδο χαμηλότερο του περιθωρίου ζημίας.

54 Δεύτερον, η προσφεύγουσα έχει συμφέρον στον εκ μέρους της Επιτροπής ορθό υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ λόγω των ενδεχομένων επανεξετάσεων των μέτρων που της επιβλήθηκαν με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, των λοιπών διαδικασιών αντιντάμπινγκ οι οποίες θα μπορούσαν να κινηθούν κατ' αυτής ή των αιτήσεων που θα μπορούσε να υποβάλει για την επιστροφή καταβληθέντων δασμών αντιντάμπινγκ. Οι καταστάσεις αυτές δεν είναι μελλοντικές και υποθετικές.

55 Τρίτον, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι τα στοιχεία που αφορούσαν την κανονική αξία των προϊόντων δικής της παραγωγής χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του δασμού αντιντάμπινγκ ο οποίος εφαρμόστηκε σε άλλον κινέζο παραγωγό-εξαγωγέα και δεν καθορίστηκε βάσει του περιθωρίου ζημίας αλλά βάσει του περιθωρίου ντάμπινγκ του εν λόγω παραγωγού-εξαγωγέα. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν πρέπει να φέρει τέτοια ευθύνη, ήτοι να αποτελεί εμμέσως τη βασική αιτία για την υπερτίμηση του περιθωρίου ντάμπινγκ άλλου παραγωγού-εξαγωγέα.

56 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 9, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Το ύψος του δασμού αντιντάμπινγκ δεν υπερβαίνει το περιθώριο ντάμπινγκ που έχει διαπιστωθεί, αλλά θα πρέπει να είναι κατώτερο του εν λόγω περιθωρίου, εφόσον ένας τέτοιος χαμηλότερος δασμός αρκεί για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται ο ενωσιακός κλάδος παραγωγής […]».

57 Κατά τη νομολογία, στην ανωτέρω διάταξη διατυπώνεται ο λεγόμενος κανόνας του «χαμηλότερου δασμού» (στο εξής: κανόνας του χαμηλότερου δασμού), βάσει του οποίου, όταν το περιθώριο ντάμπινγκ είναι υψηλότερο από το περιθώριο ζημίας, θα πρέπει, για τον καθορισμό του συντελεστή δασμού αντιντάμπινγκ, να χρησιμοποιείται το περιθώριο ζημίας, και αντιστρόφως [πρβλ. αποφάσεις της 4ης Μαρτίου 2010, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial κατά Συμβουλίου, T-410/06, EU:T:2010:70, σκέψη 94 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

58 Ο κανόνας του χαμηλότερου δασμού σκοπεί, μεταξύ άλλων, στο να αποφευχθεί το ενδεχόμενο ο επιβληθείς δασμός αντιντάμπινγκ να υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την εξάλειψη της ζημίας που προκαλείται από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Πράγματι, η θέσπιση των δασμών αντιντάμπινγκ συνιστά μέτρο άμυνας και προστασίας έναντι του αθέμιτου ανταγωνισμού που προέρχεται από πρακτικές ντάμπινγκ και όχι κύρωση ή μέτρο που παρέχει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στον ενωσιακό κλάδο παραγωγής [πρβλ. απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

59 Εν προκειμένω, στην αιτιολογική σκέψη 658 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή «συνέκρινε τα περιθώρια ζημίας και τα περιθώρια ντάμπινγκ» και επισήμανε ότι «[τ]ο ποσό των δασμών [αντιντάμπινγκ] θα [έπρεπε] να καθοριστεί στο επίπεδο τ[ου] χαμηλότερ[ου μεταξύ των] περιθωρίων ντάμπινγκ και ζημίας».

60 Στην αιτιολογική σκέψη 659 του ίδιου κανονισμού περιλαμβάνεται ο ακόλουθος πίνακας:

Εταιρεία	Περιθώριο ντάμπινγκ	Περιθώριο ζημίας	Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ
Όμιλος Shuangxin [T-763/20]	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Όμιλος Sinopec [T-762/20]	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Όμιλος Wan Wei [T-764/20]	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Άλλες συνεργαζόμενες εταιρείες	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Όλες οι άλλες εταιρείες	193,2 %	72,9 %	72,9 %

61 Ενώ η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι οι υπό κρίση λόγοι ακυρώσεως είναι αλυσιτελείς, καθόσον η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι, αν αυτοί κρίνονταν βάσιμοι, το περιθώριο ντάμπινγκ θα μειωνόταν σε επίπεδο χαμηλότερο του περιθωρίου ζημίας και, ως εκ τούτου, ο δασμός αντιντάμπινγκ θα έπρεπε να μειωθεί, η προσφεύγουσα, με την απάντησή της, δεν επικαλέστηκε μόνον το ζήτημα του βάρους αποδείξεως, αλλά και το συμφέρον της να προβάλει τους συγκεκριμένους λόγους, όπερ οδήγησε την Επιτροπή να υποστηρίξει ότι το εν λόγω συμφέρον της προσφεύγουσας δεν ήταν πρόδηλο εν προκειμένω.

62 Κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως, θεωρείται αλυσιτελής λόγος ο οποίος, ακόμη και στην περίπτωση που είναι βάσιμος, δεν μπορεί να επιφέρει την ακύρωση που επιδιώκει ο προσφεύγων (διάταξη της 26ης Φεβρουαρίου 2013, Castiglioni κατά Επιτροπής, T-591/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:94, σκέψη 45, και απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2015, Γαλλία κατά Επιτροπής, T-1/12, EU:T:2015:17, σκέψη 73· πρβλ., επίσης, απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, EFMA κατά Συμβουλίου, C-46/98 P, EU:C:2000:474, σκέψη 38).

63 Αφετέρου, λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος, λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος, ακόμη και αν υποτεθεί ότι είναι βάσιμος, οσάκις η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως για τον λόγο αυτό δεν δύναται να ικανοποιήσει τα αιτήματα του προσφεύγοντος (βλ. διάταξη της 14ης Ιουλίου 2020, Shindler κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-627/19, EU:T:2020:335, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

64 Τα δύο ανωτέρω ζητήματα είναι διακριτά [πρβλ. αποφάσεις της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, EFMA κατά Συμβουλίου, C-46/98 P, EU:C:2000:474, σκέψη 38, και της 4ης Μαΐου 2022, CRIA και CCCMC κατά Επιτροπής, T-30/19, EU:T:2022:266, σκέψη 92 (μη δημοσιευθείσα)].

65 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, σε περίπτωση που, στο πλαίσιο προσφυγής με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως κανονισμού περί δασμών αντιντάμπινγκ, στον οποίο τα θεσμικά όργανα της Ένωσης εφάρμοσαν τον κανόνα του χαμηλότερου δασμού, ο προσφεύγων, με τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλει ή τα επιμέρους σκέλη αυτών, αμφισβητεί, μεταξύ του περιθωρίου ντάμπινγκ και του περιθωρίου ζημίας, το υψηλότερο εκ των δύο περιθωρίων, το ζήτημα που τίθεται είναι η λυσιτέλεια των προβαλλόμενων λόγων ή των επιμέρους σκελών (πρβλ. αποφάσεις της 4ης Μαρτίου 2010, Foshan City Nanhai Golden Step Industrial κατά Συμβουλίου, T-410/06, EU:T:2010:70, σκέψεις 94 έως 98, και της 21ης Μαρτίου 2012, Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-115/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:136, σκέψεις 45 έως 47).

66 Επομένως, επισημαίνεται ότι δεν ασκούν επιρροή τα επιχειρήματα των διαδίκων σχετικά με το έννομο συμφέρον της προσφεύγουσας να προβάλει τους υπό κρίση λόγους ακυρώσεως.

67 Όσον αφορά τη λυσιτέλεια των υπό κρίση λόγων ακυρώσεως, η Επιτροπή, απαντώντας σε γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, ενέμεινε στην άποψή της ότι η προσφεύγουσα όφειλε να αποδείξει ότι οι λόγοι ακυρώσεως επηρέαζαν την έκβαση της έρευνας, αλλά, εκτίμησε επίσης και την επίπτωση που θα μπορούσε να έχει καθένας εξ αυτών, σε περίπτωση βασιμότητάς του, επί του περιθωρίου ντάμπινγκ. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι το βάσιμο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση –αν και όχι επαρκή– προκειμένου οι προβαλλόμενες με τους υπό κρίση λόγους ακυρώσεως παραβάσεις να μπορούν να επιφέρουν μείωση του περιθωρίου ντάμπινγκ σε επίπεδο χαμηλότερο του περιθωρίου ζημίας. Συγκεκριμένα, κατά την Επιτροπή, αν ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως κρινόταν βάσιμος, η ίδια θα ήταν υποχρεωμένη να υπολογίσει εκ νέου το περιθώριο ντάμπινγκ, το οποίο θα έπρεπε στην περίπτωση αυτή να μειωθεί κατά 41,1 εκατοστιαίες μονάδες και, επομένως, θα ανερχόταν στο 74,5 %. Το εν λόγω περιθώριο θα εξακολουθούσε να είναι υψηλότερο από το περιθώριο ζημίας, το οποίο αγγίζει το 72,9 %, αλλά, σε περίπτωση κρίνονταν βάσιμοι και άλλοι από τους υπό κρίση λόγους ακυρότητας ή σκέλη αυτών, το περιθώριο ντάμπινγκ θα ήταν δυνατόν να μειωθεί σε επίπεδο χαμηλότερο του περιθωρίου ζημίας. Αντιθέτως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση απορρίψεως του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, το περιθώριο ντάμπινγκ που πρέπει να υπολογιστεί εκ νέου θα εξακολουθούσε να υπερβαίνει το περιθώριο ζημίας, ακόμη και αν οι λοιποί υπό κρίση λόγοι ακυρώσεως κρίνονταν βάσιμοι. Συγκεκριμένα, οι λόγοι αυτοί αφορούν προβαλλόμενα σφάλματα των οποίων η εξάλειψη θα μπορούσε, το πολύ, να μειώσει το περιθώριο ντάμπινγκ σε επίπεδο που θα εξακολουθούσε να υπερβαίνει το 90 %. Επομένως, το περιθώριο ντάμπινγκ θα εξακολουθούσε να υπερβαίνει, σε σημαντικό βαθμό, το περιθώριο ζημίας.

68 Η προσφεύγουσα, μολονότι παραδέχεται ότι το βάσιμο του πέμπτου λόγου ακυρώσεως θα μπορούσε να επιφέρει μείωση του περιθωρίου ντάμπινγκ κατά 41,1 εκατοστιαίες μονάδες, αμφισβητεί τους υπολογισμούς της Επιτροπής από τους οποίους η τελευταία συνάγει ότι η βασιμότητα του πέμπτου λόγου αποτελεί προϋπόθεση sine qua non προκειμένου ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως να είναι λυσιτελείς, υπό την έννοια ότι, αν αυτοί γίνονταν δεκτοί, το περιθώριο ντάμπινγκ θα καθίστατο χαμηλότερο του περιθωρίου ζημίας. Κατά την προσφεύγουσα, αν όλοι οι υπό κρίση λόγοι ακυρώσεως, πλην του πέμπτου, κρίνονταν βάσιμοι, το περιθώριο ντάμπινγκ θα μειωνόταν στο 71,1 % και, ως εκ τούτου, θα ήταν χαμηλότερο του περιθωρίου ζημίας, το οποίο ανέρχεται στο 72,9 %. Κατά την επ᾽ ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ότι το εν λόγω ποσοστό του 71,1 % προϋπέθετε τη βασιμότητα του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η οποία θα είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση του περιθωρίου ντάμπινγκ κατά 8,6 εκατοστιαίες μονάδες, και ότι, σε περίπτωση απορρίψεως του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως, το περιθώριο αυτό θα ανερχόταν στο 79,7 % και θα ήταν συνεπώς ανώτερο του περιθωρίου ζημίας.

69 Επομένως, η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι, σε περίπτωση απόρριψης του δεύτερου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως επί της ουσίας, οι υπόλοιποι υπό κρίση λόγοι ακυρώσεως δεν θα μπορούσαν να επιφέρουν τέτοια μείωση του περιθωρίου ντάμπινγκ ώστε αυτό να καταστεί χαμηλότερο του περιθωρίου ζημίας. Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, στην περίπτωση αυτή, οι λοιποί υπό κρίση λόγοι ακυρώσεως θα ήταν κατ᾽ ανάγκην αλυσιτελείς.

70 Υπό τις συνθήκες αυτές, πριν κριθεί κατά πόσον είναι λυσιτελείς ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, πρέπει να εξεταστούν επί της ουσίας ο δεύτερος και ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, όσον αφορά την επιλογή της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας

71 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, καθόσον επέλεξε την Τουρκία ως κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα, βάσει των στοιχείων της Ilkalem Ticaret Ve Sanayi AS (στο εξής: Ilkalem), ενώ θα έπρεπε να επιλέξει το Μεξικό, βάσει των στοιχείων της Crutia Tlaxcala SA de CV (στο εξής: SolutiaTlaxcala) ή την Wyn De Mexico Productos Quimicos SA de CV (στο εξής: Wyn).

72 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της προϋπόθεσης του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, κατά την οποία, τα στοιχεία που αφορούν εταιρία εγκατεστημένη στην υπό εξέταση χώρα, προκειμένου να μπορούν να χρησιμοποιηθούν, πρέπει να είναι «άμεσα διαθέσιμα».

73 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας την οποία όφειλε να επιδείξει η Επιτροπή κατά την επιλογή της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας.

74 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Μεξικό ήταν η καταλληλότερη αντιπροσωπευτική χώρα, για τον λόγο ότι εφαρμόζει υψηλότερο επίπεδο κοινωνικής και περιβαλλοντικής προστασίας από την Τουρκία.

75 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

76 Δεδομένου ότι το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 6α, του βασικού κανονισμού έχει παρατεθεί στη σκέψη 8 ανωτέρω, συνοψίζονται τα κύρια στάδια που ακολούθησε η Επιτροπή, εν προκειμένω, κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του εν λόγω κανονισμού, όπως αυτά προκύπτουν από τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

77 Κατά τα διαλαμβανόμενα στην αιτιολογική σκέψη 175 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η επιλογή της αντιπροσωπευτικής χώρας «βασίστηκε στα ακόλουθα κριτήρια:

– επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης παρόμοιο με αυτό της [Κίνας,]

– παραγωγή του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας στη συγκεκριμένη χώρα[,]

– διαθεσιμότητα των σχετικών δημόσιων δεδομένων στη συγκεκριμένη χώρα,

– όταν υπάρχουν περισσότερες από μία πιθανές αντιπροσωπευτικές χώρες, προτιμάται, κατά περίπτωση, η χώρα με επαρκές επίπεδο κοινωνικής και περιβαλλοντικής προστασίας».

78 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 177 έως 184, 198, 199 και 203 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή, αφού εξέτασε πέντε χώρες οι οποίες θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα, απέκλεισε τις τρεις από αυτές και έπρεπε επομένως να επιλέξει μεταξύ των άλλων δύο, ήτοι του Μεξικού και της Τουρκίας.

79 Όσον αφορά το Μεξικό, η Επιτροπή εξέτασε τη διαθεσιμότητα των οικονομικών στοιχείων της Solutia Tlaxcala και της Wyn (αιτιολογικές σκέψεις 38, 200 έως 202, 212, 229 και 230 του προσβαλλόμενου κανονισμού).

80 Όσον αφορά την Solutia Tlaxcala, η Επιτροπή ήρθε αντιμέτωπη με το γεγονός ότι η μητρική εταιρία, Solutia Europe SPRL/BVBA (στο εξής: Solutia Europe), η οποία χρησιμοποιούσε PVA και είχε έδρα το Βέλγιο, της είχε διαβιβάσει τα απαραίτητα οικονομικά στοιχεία μόνο σε εμπιστευτική μορφή, η πρόσβαση στην οποία δεν ήταν δυνατή στο κοινό, καθώς και με το γεγονός ότι τα στοιχεία αυτά δεν ήταν διαθέσιμα στη βάση δεδομένων Orbis (στο εξής: βάση δεδομένων Orbis).

81 Η Επιτροπή επισήμανε επίσης ότι, μολονότι ορισμένοι παραγωγοί-εξαγωγείς είχαν υποστηρίξει ότι τα δεδομένα που αφορούσαν την Solutia Tlaxcala ήταν διαθέσιμα στη βάση δεδομένων Dun&Bradstreet (στο εξής: βάση δεδομένων Dun&Bradstreet), επικαλέστηκαν απλώς την πληροφορία αυτή ως «αποδεικτικό στοιχείο εκ πρώτης όψεως» όσον αφορά τη διαθεσιμότητα των εν λόγω δεδομένων, χωρίς όμως να τα προσκομίσουν. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα δεδομένα της συγκεκριμένης εταιρείας στο πλαίσιο της διαδικασίας.

82 Όσον αφορά τη Wyn, η Επιτροπή επισήμανε ότι τα δημόσια οικονομικά στοιχεία της Wyn ήταν διαθέσιμα μόνο για τους πρώτους έξι μήνες του 2018 και ότι η περίοδος αυτή δεν συνέπιπτε με εκείνη την οποία αφορούσε η έρευνά της και δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως αντιπροσωπευτική ενός ολόκληρου έτους, λόγω των εποχιακών διακυμάνσεων. Επιπλέον, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η Wyn δεν ήταν κερδοφόρα το 2017. Κατά συνέπεια, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, για τους σκοπούς της έρευνάς της, το Μεξικό δεν μπορούσε να θεωρηθεί ως κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα.

83 Όσον αφορά την Τουρκία, η Επιτροπή έκρινε ότι μπορούσε να στηριχθεί στα στοιχεία της Ilkalem, τα οποία ήταν διαθέσιμα στη βάση δεδομένων Orbis, μεταξύ άλλων, για το έτος 2018, και από τα οποία προέκυπτε ότι, μολονότι η εν λόγω εταιρία το συγκεκριμένο έτος ήταν ζημιογόνος εξαιτίας υψηλών οικονομικών δαπανών, από την εξέταση των στοιχείων των προηγούμενων ετών προέκυπτε ότι οι δαπάνες αυτές μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως έκτακτες. Η Επιτροπή, κατέληξε ως εκ τούτου στο συμπέρασμα ότι τα στοιχεία του 2018 μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν, κατόπιν προσαρμογής τους προκειμένου να ληφθεί υπόψη ο έκτακτος χαρακτήρας των οικονομικών δαπανών του συγκεκριμένου έτους (αιτιολογικές σκέψεις 205, 206 και 213 έως 215 του προσβαλλόμενου κανονισμού).

84 Εξάλλου, στις αιτιολογικές σκέψεις 221 και 226 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, δεδομένου ότι βάσει όλων των ανωτέρω στοιχείων διαπίστωσε ότι η Τουρκία ήταν η μόνη διαθέσιμη κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα, δεν συνέτρεχε λόγος διεξαγωγής αξιολόγησης του επιπέδου κοινωνικής και περιβαλλοντικής προστασίας σύμφωνα με την τελευταία περίοδο του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

85 Οι εφαρμοστέες για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης αρχές υπομνήσθηκαν στη σκέψη 28 ανωτέρω.

86 Στο πλαίσιο γραμματικής ερμηνείας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία της φράσης «άμεσα διαθέσιμα δεδομένα» δεν συνάδει με το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι τα επιρρήματα «άμεσα» και «δημόσια» δεν είναι συνώνυμα.

87 Επισημαίνεται ότι, μολονότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν είναι σαφής ως προς το ζήτημα αυτό, καθόσον εμφανίζονται πολλές φορές οι φράσεις «δημόσια […] δεδομένα» και «δημόσια διαθέσιμα […] δεδομένα» (βλ., μεταξύ άλλων, αιτιολογικές σκέψεις 175, 194, 202, 212 και 217 του εν λόγω κανονισμού), στην αιτιολογική σκέψη 228, η Επιτροπή αναφέρει τα ακόλουθα:

«(228) [σ]ύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6α του βασικού κανονισμού, τα δεδομένα δεν πρέπει να είναι “διαθέσιμα στο κοινό”, αλλά “άμεσα διαθέσιμα”. Η Επιτροπή σημείωσε ότι “δημοσίως διαθέσιμα” σημαίνει διαθέσιμα στο ευρύ κοινό, ενώ “άμεσα διαθέσιμα” σημαίνει διαθέσιμα σε όλους, εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις, όπως η καταβολή πληρωμής. Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι όλες οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή της κανονικής αξίας διατίθενται στον ανοικτό φάκελο. Αυτό σημαίνει ότι, ακόμη και όταν οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες μόνο κατόπιν πληρωμής, όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν πρόσβαση σε αυτές.»

88 Όσον αφορά την ως άνω ερμηνεία της φράσης «άμεσα διαθέσιμα», εσφαλμένως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή συγχέει τις έννοιες «δημόσια διαθέσιμα» στοιχεία και «άμεσα διαθέσιμα» στοιχεία. Πράγματι, η Επιτροπή έκανε διάκριση μεταξύ των δύο αυτών εννοιών, τις οποίες δεν θεώρησε επομένως ισοδύναμες.

89 Στο πλαίσιο συστηματικής ερμηνείας, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, στις περιπτώσεις που ο βασικός κανονισμός προβλέπει ότι ένα στοιχείο προορίζεται για δημοσιοποίηση, η σχετική διευκρίνιση περιλαμβάνεται ρητώς στις σχετικές διατάξεις. Εξάλλου, από το δίκαιο του ΠΟΕ προκύπτει ότι οι διαδικαστικές υποχρεώσεις όσον αφορά την εμπιστευτικότητα δεν εμποδίζουν, επί της ουσίας, την αρμόδια αρχή να χρησιμοποιήσει εμπιστευτικά δεδομένα.

90 Αφενός, δεδομένου ότι έχει επισημανθεί το ότι η Επιτροπή δεν συγχέει τις δύο έννοιες που μνημονεύονται στη σκέψη 88 ανωτέρω, είναι άνευ σημασίας η εκ μέρους του νομοθέτη διευκρίνιση, σε κάποιες διατάξεις του βασικού κανονισμού, ότι ορισμένα στοιχεία πρέπει να καθίστανται διαθέσιμα στο κοινό.

91 Αφετέρου, η Επιτροπή βασίμως υποστηρίζει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα των απαιτήσεων που απορρέουν από τις διατάξεις του που αφορούν την εμπιστευτική μεταχείριση καθώς και από εκείνες που διέπουν την ενημέρωση των μερών, προκειμένου να προστατεύονται τα δικαιώματα άμυνάς τους.

92 Στο πλαίσιο τελολογικής ερμηνείας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη του σκοπού του εν λόγω κανονισμού, ο οποίος συνίσταται στην αποτροπή των πρακτικών ντάμπινγκ στην αγορά της Ένωσης και στη διασφάλιση ισότιμων όρων στις συναλλαγές και τον ανταγωνισμό στην εν λόγω αγορά. Επομένως, η εκ μέρους της Επιτροπής επιλογή της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας δεν μπορεί να εξαρτάται από τη συγκατάθεση ενός παραγωγού στην κοινοποίηση των δεδομένων του.

93 Μολονότι ο βασικός κανονισμός αποσκοπεί στη διασφάλιση της άμυνας κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, αποτρέποντας, μεταξύ άλλων, την πρόκληση ζημίας σε εγκατεστημένο στην Ένωση κλάδο παραγωγής (βλ., κατ’ αναλογίαν, διάταξη της 11ης Οκτωβρίου 2011, DBV κατά Επιτροπής, T-297/10, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:583, σκέψη 37· πρβλ. επίσης, κατ’ αναλογίαν, απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 2008, Carboni e

derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, σκέψη 39), ο νομοθέτης αποφάσισε, εντούτοις, να επιδιώξει τον σκοπό αυτό λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις περί εμπιστευτικής μεταχείρισης ορισμένων πληροφοριών και περί προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας.

94 Πρέπει να υπομνησθεί το γράμμα των κρίσιμων για το ζήτημα αυτό διατάξεων του βασικού κανονισμού.

95 Το άρθρο 19 του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Οι αρχές, όταν υπάρχουν έγκυροι λόγοι, αντιμετωπίζουν ως εμπιστευτικού χαρακτήρα κάθε πληροφορία η οποία από τη φύση της έχει τέτοιο χαρακτήρα (παραδείγματος χάρη, επειδή η γνωστοποίησή της θα προσπόριζε σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε ανταγωνιστή ή θα είχε σοβαρές αρνητικές συνέπειες για το πρόσωπο που έχει παράσχει την πληροφορία ή για το πρόσωπο από το οποίο έλαβε την πληροφορία αυτός που την υποβάλλει) ή η οποία έχει υποβληθεί από κάποιο μέρος που μετέχει στην έρευνα με την επεξήγηση ότι πρόκειται για πληροφορία εμπιστευτικού χαρακτήρα.

2. Τα ενδιαφερόμενα μέρη που προσκομίζουν εμπιστευτικές πληροφορίες υποχρεούνται να υποβάλλουν μη εμπιστευτικού χαρακτήρα περιλήψεις των πληροφοριών αυτών. Οι εν λόγω περιλήψεις είναι αρκούντως λεπτομερείς, ώστε να επιτρέπουν τη σε ικανοποιητικό βαθμό κατανόηση της ουσίας των γνωστοποιούμενων πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, τα εν λόγω μέρη δύνανται να δηλώσουν ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν είναι δυνατό να παρουσιασθούν σε περιληπτική μορφή. Στις εξαιρετικές αυτές περιπτώσεις επισημαίνονται οι λόγοι για τους οποίους δεν είναι δυνατή η περιληπτική παρουσίαση της πληροφορίας.

3. Σε περίπτωση που κρίνεται ότι μια αίτηση τήρησης του απορρήτου είναι απορριπτέα και ο παρέχων την πληροφορία είτε δεν είναι διατεθειμένος να καταστήσει ευρύτερα γνωστή την πληροφορία είτε να επιτρέψει την κοινοποίησή της σε γενικόλογη ή περιληπτική μορφή, η πληροφορία αυτή είναι δυνατό να μη λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν αποδεικνύεται από έγκυρες πηγές ότι είναι ορθή. Οι αιτήσεις για την τήρηση του απορρήτου δεν πρέπει να απορρίπτονται αυθαίρετα.

4. Το παρόν άρθρο δεν σημαίνει ότι απαγορεύεται στις αρχές της Ένωσης να αποκαλύπτουν πληροφορίες γενικού χαρακτήρα, και ιδίως τους λόγους στους οποίους στηρίζονται οι αποφάσεις που λαμβάνονται βάσει του παρόντος κανονισμού, ή να αποκαλύπτουν τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίχτηκαν οι αρχές της Ένωσης, στον βαθμό που κάτι τέτοιο είναι αναγκαίο για την επεξήγηση των λόγων αυτών κατά τις διαδικασίες ενώπιον δικαστηρίου. Κάθε αποκάλυψη αυτής της μορφής πρέπει να λαμβάνει υπόψη το έννομο συμφέρον των ενδιαφερόμενων μερών ώστε να μη διαρρέουν τα επιχειρηματικά τους απόρρητα.

5. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη, καθώς και οι υπάλληλοί τους, δεν αποκαλύπτουν καμία από τις πληροφορίες που λαμβάνουν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού χωρίς τη ρητή άδεια του προσώπου που έχει παράσχει την πληροφορία, αν το εν λόγω πρόσωπο έχει ζητήσει την εμπιστευτική της μεταχείριση.

[…]»

96 Το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς, οι αντιπροσωπευτικές τους ενώσεις και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής δύνανται να ζητούν την αποκάλυψη αναλυτικών πληροφοριών για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά και για το σκεπτικό επί τη βάσει των οποίων έχουν επιβληθεί προσωρινά μέτρα […]

2. Τα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων ή για την περάτωση της έρευνας ή της διαδικασίας άνευ επιβολής μέτρων· εν προκειμένω, λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τη γνωστοποίηση εκείνων των πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού που ενδεχομένως διαφέρουν από εκείνα που αποτέλεσαν τη βάση για την επιβολή των προσωρινών μέτρων.

[…]»

97 Το άρθρο 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«7. Οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς […] δύνανται, κατόπιν γραπτής αιτήσεως, να εξετάζουν όλα τα πληροφορικά στοιχεία που έχουν διατεθεί από οποιοδήποτε από τα μέρη που μετέχουν στην έρευνα, τα οποία είναι δυνατό να χρησιμεύσουν για την παρουσίαση των απόψεών τους, δεν είναι εμπιστευτικά κατά την έννοια του άρθρου 19 και χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της έρευνας· το δικαίωμα αυτό δεν ισχύει για τα έγγραφα εσωτερικής χρήσης που καταρτίζουν οι αρχές της Ένωσης ή των κρατών μελών της.

[…]»

98 Με τις ανωτέρω διατάξεις, ο βασικός κανονισμός επιδιώκει δύο σκοπούς, ήτοι, αφενός, να παρασχεθεί στους ενδιαφερόμενους η δυνατότητα να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τα συμφέροντά τους και, αφετέρου, να προστατευθεί η εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της έρευνας (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 96· πρβλ. επίσης, κατ' αναλογίαν, απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου, T-442/12, EU:T:2017:372, σκέψη 142 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

99 Όσον αφορά τον πρώτο σκοπό που μνημονεύεται στη σκέψη 98 ανωτέρω, υπενθυμίζεται ότι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας σε κάθε διαδικασία που κινείται κατά ενός προσώπου και δύναται να καταλήξει σε βλαπτική πράξη συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης η οποία πρέπει να διασφαλίζεται ακόμη και ελλείψει οποιασδήποτε ρυθμίσεως σχετικά με τη διαδικασία. Η αρχή αυτή είναι κεφαλαιώδους σημασίας στις διαδικασίες αντιντάμπινγκ (βλ. απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου, T-442/12, EU:T:2017:372, σκέψη 139 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

100 Βάσει της αρχής αυτής, κατά τη διοικητική διαδικασία, πρέπει να παρέχεται στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις η δυνατότητα να γνωστοποιούν κατά τρόπο αποτελεσματικό την άποψή τους σχετικά με το υποστατό και τη σημασία των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών και καταστάσεων και με τα αποδεικτικά στοιχεία που χρησιμοποίησε η Επιτροπή προς στήριξη του

ισχυρισμού της για την ύπαρξη πρακτικής ντάμπινγκ και της ζημίας που προκύπτει από αυτήν (βλ. απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου, T-442/12, EU:T:2017:372, σκέψη 140 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

101 Όσον αφορά τον δεύτερο σκοπό που μνημονεύεται στη σκέψη 98 ανωτέρω, υπενθυμίζεται ότι η προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης. Η διατήρηση ανόθευτου ανταγωνισμού συνιστά σημαντικό δημόσιο συμφέρον, του οποίου η προστασία μπορεί να δικαιολογήσει την άρνηση δημοσιοποιήσεως πληροφοριών που εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιουνίου 2016, Jinan Meide Casting κατά Συμβουλίου, T-424/13, EU:T:2016:378, σκέψη 165 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

102 Προκειμένου να συμβιβάσουν τους δύο επίμαχους σκοπούς, κατά την εκπλήρωση του καθήκοντός τους πληροφορήσεως, τα όργανα της Ένωσης πρέπει να ενεργούν με κάθε επιβαλλόμενη επιμέλεια, επιζητώντας να δίνουν στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, στον βαθμό που η τήρηση του επιχειρηματικού απορρήτου διασφαλίζεται, πληροφορίες χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους και επιλέγοντας, ενδεχομένως οίκοθεν, τους ενδεδειγμένους για την ανακοίνωση αυτή τρόπους. (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουνίου 2017, Changmao Biochemical Engineering κατά Συμβουλίου, T-442/12, EU:T:2017:372, σκέψη 141).

103 Η ανάγκη συμβιβασμού των ανωτέρω σκοπών προκύπτει επίσης από το γεγονός ότι, κατά τη νομολογία, το άρθρο 19 του βασικού κανονισμού δεν αποσκοπεί μόνο στην προστασία του επιχειρηματικού απορρήτου, αλλά και στην προστασία των δικαιωμάτων άμυνας των λοιπών μετεχόντων στη διαδικασία αντιντάμπινγκ (βλ. απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2020, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals κατά Επιτροπής, T-307/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:487, σκέψη 82 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

104 Λαμβανομένων υπόψη των ως άνω διατάξεων και αρχών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή, όταν επιδιώκει να λάβει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, «άμεσα διαθέσιμα» στοιχεία, δύναται να αρνηθεί να χρησιμοποιήσει προς τον σκοπό αυτό δεδομένα τα οποία θεωρούνται από το μέρος που τα προσκόμισε ως εμπιστευτικά και για τα οποία δεν μπορεί να λάβει μη εμπιστευτική περίληψη βάσει της οποίας τα άλλα ενδιαφερόμενα στο πλαίσιο της έρευνας μέρη θα μπορούσαν να ασκήσουν τα δικαιώματα άμυνάς τους.

105 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από την έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου σχετικά με τη διαφορά «Ταϊλάνδη – Δασμοί αντιντάμπινγκ σε είδη καθορισμένης μορφής εκ σιδήρου ή μη κραματοποιημένου χάλυβα και δοκούς Ήτα από την Πολωνία», την οποία ενέκρινε το ΟΕΔ στις 5 Απριλίου 2001 (WT/DS 122/AB/R) (στο εξής: έκθεση για τα είδη καθορισμένης μορφής και τις δοκούς), την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα.

106 Συγκεκριμένα, το σημείο 111 της έκθεσης για τα είδη καθορισμένης μορφής και τις δοκούς διαλαμβάνει τα εξής:

«[Η] επιταγή του άρθρου 3.1 [της συμφωνίας αντιντάμπινγκ], κατά την οποία ο προσδιορισμός της ζημίας πρέπει να βασίζεται σε "θετικά" αποδεικτικά στοιχεία και να περιλαμβάνει "αντικειμενική" αξιολόγηση των απαιτούμενων όσον αφορά τη ζημία στοιχείων, δεν έχει την έννοια ότι η διαπίστωση αυτή πρέπει να στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο στο σκεπτικό ή τα πραγματικά περιστατικά που γνωστοποιήθηκαν στους μετέχοντες στην έρευνα αντιντάμπινγκ ή μπορούσαν να γίνουν αντιληπτά από αυτούς. [Το εν λόγω] άρθρο 3.1 επιτρέπει, αντιθέτως, στην [αρμόδια] αρχή να στηρίξει τη διαπίστωσή της *στο σύνολο* των κρίσιμων συλλογισμών και πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη της.»

107 Εντούτοις, κατ’ αρχάς, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 3.1 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ δεν περιλαμβάνει την προϋπόθεση η οποία, αντιθέτως, διαλαμβάνεται στο άρθρο 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, ότι τα χρησιμοποιούμενα από την Επιτροπή στοιχεία πρέπει να είναι «άμεσα διαθέσιμα».

108 Εν συνεχεία, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στο σημείο 107 της έκθεσης για τα είδη καθορισμένης μορφής και τις δοκούς, το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο διευκρινίζει ότι «[η] έρευνα αντιντάμπινγκ […] περιλαμβάνει τη συγκέντρωση και την αξιολόγηση τόσο εμπιστευτικών όσο και μη εμπιστευτικών πληροφοριών» και ότι ο «προσδιορισμός της ζημίας […] πρέπει να βασίζεται στο σύνολο των αποδεικτικών αυτών στοιχείων». Εξ αυτού συνάγει το εν λόγω όργανο ότι «κανένα στοιχείο του άρθρου 3.1 [της συμφωνίας αντιντάμπινγκ] [δεν] υποχρεώνει την [αρμόδια] αρχή να στηρίξει τον προσδιορισμό της ζημίας αποκλειστικά και μόνο σε μη εμπιστευτικές πληροφορίες». Ως εκ τούτου, μολονότι, βάσει των συμπερασμάτων που απορρέουν από την έκθεση αυτή, η αρμόδια αρχή μπορεί να χρησιμοποιήσει, πέραν των μη εμπιστευτικών πληροφοριών, και εμπιστευτικές πληροφορίες, δεν μπορεί ωστόσο να στηριχθεί αποκλειστικά και μόνο σε εμπιστευτικές πληροφορίες. Τούτο όμως θα συνέβαινε αν η Επιτροπή είχε χρησιμοποιήσει τα στοιχεία που της είχε παράσχει η Solutia Europe όσον αφορά την Solutia Tlaxcala.

109 Τέλος, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, στο σημείο 109 της έκθεσης για τα είδη καθορισμένης μορφής και τις δοκούς, μολονότι το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο υπενθυμίζει ότι το άρθρο 6 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ «θεσπίζει πλαίσιο [διαδικαστικών] υποχρεώσεων το οποίο, μεταξύ άλλων, απαιτεί από τις [αρμόδιες] αρχές να γνωστοποιούν, κατά τη διάρκεια της έρευνας, ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία στα ενδιαφερόμενα μέρη» και διαπιστώνει ότι «[δ]εν υπάρχει κανένας λόγος να θεωρηθεί ότι οι υποχρεώσεις αυτές περιλαμβάνονται στις ουσιαστικές διατάξεις του άρθρου 3.1» της εν λόγω συμφωνίας, διευκρινίζει ότι, κατ’ αυτόν τον τρόπο, «δεν αφήνει να εννοηθεί ότι ο προσδιορισμός της αποδεδειγμένης εν προκειμένω ζημίας […] πληροί κατ’ ανάγκην τις απαιτήσεις [του εν λόγω] άρθρου». Συγκεκριμένα, κατά το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο, η ειδική ομάδα, της οποίας η έκθεση προσβλήθηκε ενώπιόν του, «έχοντας διαπιστώσει ότι ο ισχυρισμός που διατύπωσε η [Δημοκρατία της Πολωνίας] βάσει του [προαναφερθέντος άρθρου] δεν πληρούσε τις απαιτήσεις του άρθρου 6.2 του [μνημονίου συμφωνίας σχετικά με τους κανόνες και τις διαδικασίες που διέπουν την επίλυση των διαφορών, το οποίο περιλαμβάνεται στο παράρτημα 2 της Συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ], δεν εξέτασε το ζήτημα».

110 Ως εκ τούτου, το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο θέλησε να αποτρέψει το ενδεχόμενο μετέχων στη διαδικασία, σε περίπτωση κατά την οποία παρέλειψε να προβάλει με την απαιτούμενη σαφήνεια στην αίτησή του περί συστάσεως ειδικής ομάδας το ζήτημα της εκ μέρους της αρμόδιας αρχής τηρήσεως των διαδικαστικών υποχρεώσεων του άρθρου 6 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, οι οποίες αφορούν την εμπιστευτική μεταχείριση και τα δικαιώματα άμυνας, να μπορεί να θεραπεύσει την παράλειψη αυτή υποστηρίζοντας ότι η εκτίμηση της παράβασης των ουσιαστικών διατάξεων την οποία εγκύρως υπέβαλε στην κρίση της ειδικής ομάδας περιλαμβάνει και την εξέταση της τήρησης των διαδικαστικών αυτών υποχρεώσεων.

111 Επομένως, η έκθεση για τα είδη καθορισμένης μορφής και τις δοκούς δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καθιερώνει γενική αρχή σύμφωνα με την οποία η αρμόδια αρχή μπορεί σε κάθε περίπτωση να χρησιμοποιεί εμπιστευτικές πληροφορίες.

112 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η Solutia Europe εναντιώθηκε στη δημοσιοποίηση των στοιχείων που αφορούσαν την Solutia Tlaxcala και ότι δεν προσκόμισε στην Επιτροπή μη εμπιστευτική περίληψη των σχετικών πληροφοριών. Ως εκ τούτου, δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή μπορούσε να μη λάβει υπόψη τα στοιχεία αυτά, εκτός αν μπορούσε να τα αποκτήσει από άλλες πηγές.

113 Επ' αυτού, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα στοιχεία της Solutia Tlaxcala είναι διαθέσιμα στη βάση δεδομένων Dun&Bradstreet, η οποία είναι προσβάσιμη βάσει συνδρομής. Μικρή σημασία έχει το γεγονός ότι η Επιτροπή επέλεξε να εγγραφεί μόνο στη βάση δεδομένων Orbis.

114 Διαπιστώνεται ότι, με τις παρατηρήσεις της επί της κοινοποίησης τελικών πορισμάτων, η προσφεύγουσα επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στο γεγονός ότι η βάση δεδομένων Dun&Bradstreet περιείχε άμεσα διαθέσιμα στοιχεία για την Solutia Tlaxcala και ενσωμάτωσε υπερσύνδεσμο στο σχετικό χωρίο των παρατηρήσεών της, διευκρινίζοντας ότι η πρόσβαση στα στοιχεία ήταν δυνατή κατόπιν καταβολής δικαιωμάτων πρόσβασης.

115 Από τις απαντήσεις των κυρίων διαδίκων σε γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο μνημονευθείς από την προσφεύγουσα υπερσύνδεσμος δεν παρείχε τη δυνατότητα πρόσβασης σε στοιχεία της Solutia Tlaxcala στη βάση δεδομένων Dun&Bradstreet.

116 Εξάλλου, στις παρατηρήσεις της επί της κοινοποίησης τελικών πορισμάτων, η προσφεύγουσα απλώς ανέφερε ότι υπήρχε μια «prima facie» απόδειξη της δυνατότητας απόκτησης στοιχείων της Solutia Tlaxcala από τη βάση δεδομένων Dun&Bradstreet.

117 Επομένως, η ίδια η προσφεύγουσα δεν είχε πρόσβαση στα στοιχεία και, ως εκ τούτου, αγνοούσε τον βαθμό λεπτομέρειάς τους και την περίοδο την οποία κάλυπταν.

118 Συνεπώς, η Επιτροπή ορθώς αρνήθηκε, στην αιτιολογική σκέψη 230 του προσβαλλόμενου κανονισμού, να χρησιμοποιήσει τα εν λόγω στοιχεία.

119 Όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας με τα οποία προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα επικαλείται τις αρχές που απορρέουν από τη νομολογία σχετικά με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με τον κανονισμό 2017/2321, οι οποίες εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν, υπενθυμίζεται το γράμμα της εν λόγω διάταξης, η οποία έχει ως εξής:

«Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς […], η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Ένωσης, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Ένωση για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης αν χρειάζεται ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μία κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς θα επιλέγεται με εύλογο τρόπο, αφού ληφθεί δεόντως υπόψη κάθε αξιόπιστη πληροφορία διαθέσιμη κατά τη στιγμή της επιλογής. […]»

120 Κατά τη νομολογία σχετικά με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με τον κανονισμό 2017/2321, η επιλογή της «ανάλογης χώρας» δυνάμει της διατάξεως αυτής εντάσσεται στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής, λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων που πρέπει

να εξετάσουν (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 29ης Ιουλίου 2019, Shanxi Taigang Stainless Steel κατά Επιτροπής, C-436/18 P, EU:C:2019:643, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως των θεσμικών οργάνων της Ένωσης κατά την επιλογή της χώρας αυτής υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο. Συγκεκριμένα, εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης η εξακρίβωση ότι τηρήθηκαν οι κανόνες διαδικασίας, ότι είναι ακριβή τα πραγματικά περιστατικά βάσει των οποίων πραγματοποιήθηκε η αμφισβητούμενη επιλογή και ότι δεν υφίσταται πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή κατάχρηση εξουσίας. Πρέπει ειδικότερα να εξακριβώνεται μήπως τα εν λόγω όργανα παρέλειψαν να λάβουν υπόψη ουσιώδη στοιχεία που να αποδεικνύουν την καταλληλότητα της επιλεγείσας χώρας και κατά πόσον τα στοιχεία του φακέλου εξετάστηκαν με όλη την απαιτούμενη επιμέλεια, ώστε να μπορεί να γίνει δεκτό ότι η κανονική αξία του οικείου προϊόντος καθορίστηκε με κατάλληλο και εύλογο τρόπο. (πρβλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 29ης Μαΐου 1997, Rotexchemie, C-26/96, EU:C:1997:261, σκέψεις 10 έως 12, της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, σκέψη 51, και της 23ης Απριλίου 2018, Shanxi Taigang Stainless Steel κατά Επιτροπής, T-675/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:209, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

121 Παρά τις διαφορές που υφίστανται μεταξύ του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, του βασικού κανονισμού και του προϊσχύσαντος άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α′, του εν λόγω κανονισμού, οι αρχές αυτές εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν εν προκειμένω, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή.

122 Εν προκειμένω, πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έκανε δεκτά τα στοιχεία που αφορούσαν την Ilkalem, παρά το γεγονός ότι, κατά την περίοδο έρευνας, η Ilkalem ήταν ελλειμματική λόγω έκτακτων οικονομικών δαπανών και ότι, ως εκ τούτου, ήταν αναγκαίο να γίνουν προσαρμογές βάσει των στοιχείων που αφορούσαν τα τρία προηγούμενα οικονομικά έτη. Η αποδοχή των στοιχείων αυτών έρχεται σε αντίθεση με το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε απορρίψει τα στοιχεία που αφορούσαν τη Wyn, με την αιτιολογία ότι τα στοιχεία της εν λόγω εταιρίας κάλυπταν περίοδο η οποία δεν συνέπιπτε με εκείνη την οποία αφορούσε η έρευνά της. Επομένως, εσφαλμένως η Επιτροπή προτίμησε τα στοιχεία της Ilkalem και όχι τα στοιχεία της Wyn και τα στοιχεία της Solutia Tlaxcala, τα οποία είναι όχι μόνον «άμεσα διαθέσιμα», αλλά και πλήρη και ολοκληρωμένα.

123 Επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το αληθές των εκτιμήσεων που διαλαμβάνονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό, με βάση τις οποίες η Επιτροπή απέκλεισε το ενδεχόμενο να στηριχθεί στα στοιχεία της Wyn, με την αιτιολογία ότι τα στοιχεία αυτά δεν αφορούσαν την περίοδο έρευνας και ότι αποδείκνυαν ότι η Wyn δεν είχε πραγματοποιήσει κέρδη το 2017 (βλ. σκέψη 82 ανωτέρω). Η προσφεύγουσα περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι η άρνηση χρήσης των στοιχείων αυτών έρχεται σε αντίθεση με το γεγονός ότι η Επιτροπή δέχθηκε τα στοιχεία που αφορούσαν την Ilkalem. Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι τα στοιχεία της Ilkalem, σε αντίθεση με τα στοιχεία της Wyn, ήταν διαθέσιμα για ολόκληρο το 2018 και, ως εκ τούτου, κάλυπταν τουλάχιστον ένα μέρος της περιόδου έρευνας. Επιπλέον, από τα εν λόγω στοιχεία προέκυπτε επίσης ότι η Ilkalem είχε πραγματοποιήσει κέρδη τα τρία προηγούμενα έτη και ότι η έλλειψη κερδοφορίας το 2018 οφειλόταν σε ιδιαίτερα υψηλές οικονομικές δαπάνες, τις οποίες η Επιτροπή χαρακτήρισε έκτακτες. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την ορθότητα του χαρακτηρισμού αυτού ούτε απέδειξε ότι οι προσαρμογές τις οποίες πραγματοποίησε η Επιτροπή στα στοιχεία της Ilkalem που ανάγονταν στο έτος 2018, προκειμένου να αντισταθμίσει τις συνέπειες των έκτακτων αυτών δαπανών, δεν ήταν πρόσφορες.

124 Λαμβανομένης υπόψη της ευρείας διακριτικής ευχέρειας που διέθετε η Επιτροπή στην προκειμένη περίπτωση όσον αφορά την επιλογή της κατάλληλης αντιπροσωπευτικής χώρας (βλ. σκέψεις 120 και 121 ανωτέρω), προκειμένου να γίνει δεκτός ο προβαλλόμενος από την προσφεύγουσα λόγος ακυρώσεως, πρέπει αυτή να προσκομίσει επαρκή στοιχεία για να αποδείξει το μη ευλογοφανές της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στον προσβαλλόμενο κανονισμό (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2019, Yieh United Steel κατά Επιτροπής, T-607/15, EU:T:2019:831, σκέψη 110 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

125 Ως εκ τούτου, το υπό κρίση επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

126 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε τουλάχιστον να διακρίνει μεταξύ, αφενός, των στοιχείων που αφορούν τις τιμές υποκατάστασης των συντελεστών παραγωγής (στο εξής: υποκατάστατες τιμές) και, αφετέρου, των στοιχείων που αφορούν τα έξοδα ΠΓ&Δ και το περιθώριο κέρδους. Τα στοιχεία της Ilkalem είναι χρήσιμα μόνο για τα τελευταία αυτά στοιχεία, δεδομένου ότι οι υποκατάστατες τιμές μπορούν να αποκτηθούν από δημόσιες πηγές, όπως, μεταξύ άλλων, από τη βάση δεδομένων Global Trade Atlas, η οποία περιέχει τις εν λόγω τιμές για τις μεξικανικές πρώτες ύλες. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η Επιτροπή έχει ήδη χρησιμοποιήσει στοιχεία προερχόμενα από διαφορετικές πηγές στο πλαίσιο έρευνας αντιντάμπινγκ, όπως ακριβώς το έχουν πράξει και οι αρχές των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής.

127 Επισημαίνεται, όμως, ότι η προσφεύγουσα απλώς ισχυρίζεται ότι η βάση δεδομένων Global Trade Atlas περιέχει τις υποκατάστατες τιμές που αφορούν το Μεξικό, αλλά δεν εξηγεί τους λόγους για τους οποίους οι τιμές αυτές είναι, κατά την άποψή της, καταλληλότερες από εκείνες που αφορούν την Τουρκία. Κατά μείζονα λόγο, δεν αποδεικνύει ότι ήταν προδήλως εσφαλμένη η χρήση των τουρκικών υποκατάστατων τιμών.

128 Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει για ποιο λόγο είναι προδήλως εσφαλμένο να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία που αφορούν μία και την αυτή τρίτη χώρα τόσο για τις υποκατάστατες τιμές όσο και για τα έξοδα ΠΓ&Δ και το περιθώριο κέρδους.

129 Η προσφεύγουσα επικαλείται την πρακτική της Επιτροπής, η οποία αποδεικνύει ότι η Επιτροπή έχει χρησιμοποιήσει στοιχεία προερχόμενα από διαφορετικές πηγές, καθώς και την πρακτική των αρχών των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, η οποία επικυρώθηκε από τα αρμόδια δικαστήρια.

130 Εντούτοις, αφενός, κατά τη νομολογία, η νομιμότητα ενός κανονισμού περί επιβολής δασμών αντιντάμπινγκ πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των κανόνων δικαίου και, ιδίως, των διατάξεων του βασικού κανονισμού, και όχι βάσει της προβαλλόμενης προγενέστερης πρακτικής των θεσμικών οργάνων της Ένωσης ως προς τη λήψη αποφάσεων [πρβλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 10ης Φεβρουαρίου 2021, RFA International κατά Επιτροπής, C-56/19 P, EU:C:2021:102, σκέψη 79, της 4ης Οκτωβρίου 2006, Moser Baer India κατά Συμβουλίου, T-300/03, EU:T:2006:289, σκέψη 45, και της 18ης Οκτωβρίου 2016, Crown Equipment (Suzhou) και Crown Gabelstapler κατά Συμβουλίου, T-351/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:616, σκέψη 107].

131 Αφετέρου, όσον αφορά την πρακτική των αρχών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, επισημαίνεται ότι η πρακτική αυτή μπορεί να αφορά μόνον την εφαρμογή του δικαίου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, οι διατάξεις του οποίου δεν συμπίπτουν κατ' ανάγκην με τις διατάξεις του βασικού κανονισμού, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο και το Γενικό

Δικαστήριο. Επομένως, ακόμη και αν η πρακτική αυτή αφορούσε πραγματική και νομική κατάσταση ανάλογη με την υπό κρίση εν προκειμένω, όπερ η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, δεν μπορεί να δεσμεύσει το Γενικό Δικαστήριο.

132 Συνεπώς, το υπό κρίση επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

133 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το Μεξικό παρουσιάζει υψηλότερο επίπεδο κοινωνικής και περιβαλλοντικής προστασίας απ' ό,τι η Τουρκία, επισημαίνεται ότι, κατά το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 6α, στοιχείο α′, πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, το ζήτημα του επιπέδου της προστασίας αυτής τίθεται μόνον «όταν οι [κατάλληλες αντιπροσωπευτικές χώρες] είναι περισσότερες».

134 Δεδομένου όμως ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή βασίμως έκρινε ότι υπήρχαν κρίσιμα στοιχεία σχετικά με τα έξοδα ΠΓ&Δ και το περιθώριο κέρδους μόνο για την Τουρκία, και όχι και για το Μεξικό, μπορούσε ορθώς να συναγάγει, στις αιτιολογικές σκέψεις 221 και 226 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η Τουρκία ήταν η μόνη κατάλληλη αντιπροσωπευτική χώρα και ότι, κατά συνέπεια, δεν ετίθετο το ζήτημα του επιπέδου κοινωνικής και περιβαλλοντικής προστασίας.

135 Κατόπιν των ανωτέρω, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού

136 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι κακώς η Επιτροπή, προκειμένου να υπολογίσει την κανονική αξία των παραγόμενων από την προσφεύγουσα προϊόντων, χρησιμοποίησε τα διαθέσιμα στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 18 όσον αφορά τους αυτοπαραγόμενους συντελεστές παραγωγής, όπως ο ατμός και η ηλεκτρική ενέργεια, παρά το γεγονός ότι η ίδια συνεργάστηκε με κάθε δυνατή επιμέλεια, απαντώντας στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής.

137 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, η οποία της προσάπτει ότι δεν κατένειμε στο προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας μέρος του κόστους που αφορά τις εισροές που απαιτούνται για τους αυτοπαραγόμενους συντελεστές παραγωγής που χρησιμοποιεί για την παραγωγή PVA, δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η κατανομή αυτή είναι αδύνατη, λόγω των χαρακτηριστικών της μεθόδου παραγωγής PVA που χρησιμοποιεί η προσφεύγουσα.

138 Εξάλλου, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα συνεργάστηκε με την Επιτροπή με κάθε δυνατή επιμέλεια, η τελευταία ήταν υποχρεωμένη, δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, να λάβει υπόψη τις πληροφορίες που της είχε παράσχει η προσφεύγουσα και δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα στοιχεία κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου.

139 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Sekisui, αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

140 Υπενθυμίζεται το γράμμα των σχετικών διατάξεων του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού που αφορά την «[ά]ρνηση συνεργασίας», οι οποίες έχουν ως εξής:

«1. Όταν ένα ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή γενικότερα δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα, επιτρέπεται να συνάγονται προσωρινά ή τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία.

[…]

3. Αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι ενδεχομένως άρτιες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια.

[…]»

141 Προκειμένου να γίνει κατανοητός ο λόγος ύπαρξης του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, υπενθυμίζεται ότι εναπόκειται στην Επιτροπή, υπό την ιδιότητά της ως ερευνούσας αρχής, να διαπιστώνει την ύπαρξη ντάμπινγκ, ζημίας και αιτιώδους συνάφειας μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας. Στο μέτρο που καμία διάταξη του βασικού κανονισμού δεν παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να υποχρεώσει τα ενδιαφερόμενα μέρη να συμμετάσχουν στην έρευνα ή να προσκομίσουν πληροφορίες, το εν λόγω θεσμικό όργανο στηρίζεται στην οικειοθελή συνεργασία τους προκειμένου να λάβει τις απαραίτητες πληροφορίες. Στο πλαίσιο αυτό, από την αιτιολογική σκέψη 27 του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης έκρινε ότι είναι «ανάγκη να προβλεφθεί ότι, όταν τα μέρη δεν συνεργάζονται κατά τρόπο ικανοποιητικό, είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν άλλα στοιχεία προς εξαγωγή συμπερασμάτων και ότι τα στοιχεία αυτά ενδέχεται να είναι λιγότερο ευνοϊκά για τα μέρη από εκείνα που θα υπήρχαν αν είχαν συνεργασθεί». Επομένως, ο σκοπός του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού είναι να παρέχεται στην Επιτροπή η δυνατότητα να συνεχίσει την έρευνα έστω και αν τα ενδιαφερόμενα μέρη αρνούνται να συνεργαστούν ή συνεργάζονται με μη ικανοποιητικό τρόπο. Ως εκ τούτου, δεδομένου ότι υποχρεούνται να συνεργάζονται με κάθε δυνατή επιμέλεια, τα ενδιαφερόμενα μέρη πρέπει να παρέχουν όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους και τις οποίες τα θεσμικά όργανα θεωρούν απαραίτητες για να συναγάγουν τα συμπεράσματά τους. [βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, EBMA κατά Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, σκέψεις 54 έως 56].

142 Ο βασικός κανονισμός δεν ορίζει τι είναι «απαραίτητη» πληροφορία κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1.

143 Επομένως, από το γράμμα, το πλαίσιο και τον σκοπό του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι η έννοια των «απαραίτητων πληροφοριών» παραπέμπει στις πληροφορίες που έχουν στην κατοχή τους τα ενδιαφερόμενα μέρη και τις οποίες τα θεσμικά όργανα της Ένωσης τους ζητούν να προσκομίσουν για να συναγάγουν τα συμπεράσματα που επιβάλλονται στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ [βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2017, EBMA κατά Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, σκέψη 57].

144 Εξάλλου, υπογραμμίζεται ότι το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού μεταφέρει στο δίκαιο της Ένωσης το περιεχόμενο του άρθρου 6.8 καθώς και του παραρτήματος ΙΙ της συμφωνίας αντιντάμπινγκ (στο εξής: παράρτημα ΙΙ), υπό το πρίσμα των οποίων πρέπει να ερμηνεύεται στο μέτρο του δυνατού το άρθρο 18 (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

145 Το άρθρο 6.8 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ προβλέπει τα εξής:

«Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται να επιτρέψει την πρόσβαση στα απαραίτητα στοιχεία ή γενικά δεν προβαίνει στη γνωστοποίησή τους εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος ή παρεμποδίζει σε σημαντικό βαθμό την έρευνα, είναι δυνατό να διατυπώνονται προκαταρκτικά και τελικά συμπεράσματα, είτε καταφατικά είτε αποφατικά, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων. Για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου τηρούνται οι διατάξεις του παραρτήματος ΙΙ.»

146 Το άρθρο 5 του παραρτήματος ΙΙ αντιστοιχεί στο άρθρο 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι προβλέπει τα εξής:

«Ακόμη και όταν τα προσκομιζόμενα στοιχεία δεν κρίνονται ως απολύτως ενδεδειγμένα από κάθε άποψη, οι αρχές δεν δύνανται εξ αυτού του λόγου να αρνούνται να τα λάβουν υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος επέδειξε κάθε δυνατή επιμέλεια για την προσήκουσα υποβολή των στοιχείων.»

147 Επισημαίνεται ότι το παράρτημα ΙΙ «ενσωματώνεται με παραπομπή στο άρθρο 6.8» της συμφωνίας αντιντάμπινγκ [έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου στο πλαίσιο της διαφοράς «Ηνωμένες Πολιτείες – Μέτρα αντιντάμπινγκ όσον αφορά ορισμένα προϊόντα από χάλυβα θερμής έλασης, καταγωγής Ιαπωνίας», την οποία ενέκρινε το ΟΕΔ στις 23 Αυγούστου 2001 (WT/DS 184/AB/R, σημείο 75) και ότι οι διατάξεις του εν λόγω παραρτήματος είναι δεσμευτικές, παρά το γεγονός ότι συχνά χρησιμοποιείται η δυνητική έγκλιση [έκθεση της ειδικής ομάδας (πάνελ) «Ηνωμένες Πολιτείες – Μέτρα αντιντάμπινγκ και αντισταθμιστικά μέτρα που εφαρμόζονται επί χαλύβδινων ελασμάτων καταγωγής Ινδίας», την οποία ενέκρινε το ΟΕΔ στις 29 Ιουλίου 2002 (WT/DS 206/R, σημείο 7.56)].

148 Κατά τα διαλαμβανόμενα στην έκθεση της ειδικής ομάδας στο πλαίσιο της διαφοράς «Κορέα – Δασμοί αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ορισμένων τύπων χαρτιού από την Ινδονησία», την οποία ενέκρινε το ΟΕΔ στις 28 Οκτωβρίου 2005 (WT/DS 312/R, σημείο 7.43), η απόφαση περί χαρακτηρισμού ή μη μιας συγκεκριμένης πληροφορίας ως απαραίτητης, κατά την έννοια του άρθρου 6.8 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, πρέπει να λαμβάνεται υπό το πρίσμα των ειδικών περιστάσεων κάθε έρευνας και όχι με αφηρημένο τρόπο. Επιπλέον, σύμφωνα με την έκθεση της ειδικής ομάδας στο πλαίσιο της διαφοράς «Ευρωπαϊκές Κοινότητες – Μέτρο αντιντάμπινγκ για τον σολομό εκτροφής από τη Νορβηγία», το οποίο ενέκρινε το ΟΕΔ στις 15 Ιανουαρίου 2008 (WT/DS 337/R, σημείο 7.343), πρέπει να θεωρηθεί απαραίτητη, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως, συγκεκριμένη πληροφορία την οποία κατέχει ενδιαφερόμενο μέρος και την οποία ζητεί η επιφορτισμένη με την έρευνα αντιντάμπινγκ αρχή (στο εξής: αρμόδια αρχή) προκειμένου να καταλήξει στα «συμπέρασματά» της.

149 Επιπλέον, κρίθηκε ότι τα στοιχεία σχετικά με τον όγκο παραγωγής και το κόστος κατασκευής του προϊόντος το οποίο αφορούσε η έρευνα αντιντάμπινγκ ήταν προδήλως απαραίτητες πληροφορίες κατά την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2021, NLMK κατά Επιτροπής, T-752/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2021:611, σκέψη 53).

150 Εν προκειμένω, από τις αιτιολογικές σκέψεις 274, 275 και 317 έως 322 του προσβαλλόμενου κανονισμού και από τις διευκρινίσεις που παρέσχε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της δίκης, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, προκύπτει ότι, για την κατασκευή της κανονικής αξίας, χρησιμοποίησε τα διαθέσιμα στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 18 για τον καθορισμό των όγκων κατανάλωσης των εισροών, όπως ο άνθρακας και το νερό, που

χρησιμοποιούσε η προσφεύγουσα για την παραγωγή των αυτοπαραγόμενων συντελεστών παραγωγής τους οποίους χρησιμοποιούσε για την παραγωγή PVA, όπως η ηλεκτρική ενέργεια και ο ατμός. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν είχε παράσχει στην Επιτροπή τις πληροφορίες που η τελευταία θεωρούσε ότι χρειαζόταν προς τούτο.

151 Δεν αμφισβητείται ότι οι αυτοπαραγόμενοι συντελεστές παραγωγής επιτελούν σημαντικό ρόλο στην παραγωγή των PVA. Όμως, αυτοί οι συντελεστές παραγωγής απαιτούν, με τη σειρά τους, εισροές, οι οποίες συνιστούν κόστος με το οποίο επιβαρύνεται η προσφεύγουσα για την παραγωγή των PVA. Δεδομένου ότι η κανονική αξία εν προκειμένω κατασκευάστηκε σύμφωνα με μέθοδο στηριζόμενη στο κόστος παραγωγής, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να γνωρίζει τους όγκους κατανάλωσης όλων των εισροών που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή των PVA, περιλαμβανομένων επομένως και των εισροών που ήταν αναγκαίες για την παραγωγή των αυτοπαραγόμενων συντελεστών παραγωγής.

152 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι της ήταν αδύνατον να προσκομίσει τα στοιχεία που της ζήτησε η Επιτροπή, λόγω των ιδιαιτεροτήτων της μεθόδου που χρησιμοποιούσε στην παραγωγή της, οι οποίες δεν είχαν ληφθεί υπόψη στο ερωτηματολόγιο που είχε καταρτίσει η Επιτροπή. Συγκεκριμένα, οι αυτοπαραγόμενοι συντελεστές παραγωγής δεν χρησιμοποιούνται αποκλειστικά και μόνο για την παραγωγή των PVA. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης τον κίνδυνο διπλού υπολογισμού ο οποίος, όπως εξέθεσε κατά τη διάρκεια της έρευνας, απορρέει από το γεγονός ότι ο ατμός που παράγεται από λέβητες άνθρακα χρησιμοποιείται, αρχικώς, για την παραγωγή ενέργειας και, στη συνέχεια, για την παραγωγή PVA, με ηλεκτρική ενέργεια η οποία, επομένως, δεν παράγεται απευθείας από τον άνθρακα. Ως εκ τούτου, η ηλεκτρική αυτή ενέργεια και ο εν λόγω αυτοπαραγόμενος ατμός δεν μπορούν να εξομοιωθούν με παραδοσιακές εισροές, όπως ο άνθρακας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι μέθοδος που χρησιμοποιεί είναι μια εξ ολοκλήρου χημική αντίδραση, κατά την οποία διάφορα συστατικά αλληλεπιδρούν μεταξύ τους και ενίοτε αλληλοαπορροφώνται, αφήνοντας κατάλοιπα τα οποία μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν ή τα οποία μετατρέπονται σε άλλες ουσίες.

153 Υπενθυμίζεται ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 319 του προσβαλλόμενου κανονισμού, η προσφεύγουσα είχε «ήδη υποβάλει στοιχεία σχετικά με τις εισροές για την παραγωγή των αυτοπαραγόμενων συντελεστών παραγωγής». Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι «οι εισροές αυτές θα μπορούσαν επίσης να κατανεμηθούν στο προϊόν που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας».

154 Από την αιτιολογική σκέψη 319 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε επισημάνει στην Επιτροπή ποιες εισροές ήταν αναγκαίες για την παραγωγή των αυτοπαραγόμενων συντελεστών παραγωγής. Εντούτοις, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι δεν είναι σε θέση να διευκρινίσει σε ποιο βαθμό οι εν λόγω αυτοπαραγόμενοι συντελεστές παραγωγής, και επομένως οι αναγκαίες για την παραγωγή τους εισροές, μπορούν να κατανεμηθούν στην παραγωγή PVA.

155 Επομένως, η προσφεύγουσα αμφισβητεί, στην πραγματικότητα, την ορθότητα της μεθόδου που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για την κατασκευή της κανονικής αξίας, καθόσον η μέθοδος αυτή είχε ως αποτέλεσμα να υπερεκτιμηθεί η κατανάλωση των σχετικών εισροών, οι οποίες κατανεμήθηκαν σε υπέρμετρο βαθμό στην παραγωγή των PVA, ενώ οι αυτοπαραγόμενοι συντελεστές παραγωγής δεν χρησιμοποιούνταν αποκλειστικά για την παραγωγή PVA. Πλην όμως, η αμφισβήτηση αυτή δεν μπορεί να τεκμηριώσει την αδυναμία παροχής των πληροφοριών που ζήτησε η Επιτροπή.

156 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι, προκειμένου να αποφευχθεί η εκ μέρους της Επιτροπής χρήση των διαθέσιμων στοιχείων κατά την έννοια του άρθρου 18, η προσφεύγουσα θα μπορούσε να της έχει υποβάλει τις πληροφορίες αυτές, με την επιφύλαξη της δυνατότητάς της να βάλει επί της ουσίας, ακόμη και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, κατά της χρήσης των πληροφοριών αυτών στην οποία θα προέβαινε η Επιτροπή.

157 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αφορούν παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

158 Όσον αφορά τα επιχειρήματά της περί παραβάσεως του άρθρου 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη νομολογία, οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού καλύπτουν διαφορετικές περιπτώσεις. Συγκεκριμένα, ενώ το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού περιγράφει, κατά τρόπο γενικό, τις περιπτώσεις στις οποίες οι πληροφορίες που είναι απαραίτητες στα θεσμικά όργανα για τους σκοπούς της έρευνας δεν έχουν υποβληθεί, το άρθρο 18, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού αφορά τις περιπτώσεις στις οποίες έχουν υποβληθεί τα απαραίτητα για τους σκοπούς της έρευνας στοιχεία, τα οποία όμως δεν είναι κατάλληλα και, ως εκ τούτου, δεν χρειάζεται να χρησιμοποιηθούν οπωσδήποτε τα διαθέσιμα στοιχεία (πρβλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-633/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:271, σκέψη 98 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

159 Εν προκειμένω, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τα διαθέσιμα στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 18 απλώς για να αντικαταστήσει τα στοιχεία που δεν υπέβαλε η προσφεύγουσα, λόγω της προβαλλόμενης αδυναμίας της να το πράξει.

160 Διευκρινίζεται εξάλλου ότι το εύρος των προσπαθειών του ενδιαφερομένου να προσκομίσει ορισμένα στοιχεία δεν σχετίζεται, οπωσδήποτε, με την ποιότητα των προσκομιζόμενων στοιχείων και, σε κάθε περίπτωση, δεν αποτελεί τη μόνη παράμετρο που έχει καθοριστική σημασία. Επομένως, αν τελικά δεν δοθούν τα ζητούμενα στοιχεία, η Επιτροπή μπορεί κατά νόμο να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 18 όσον αφορά τα εν λόγω στοιχεία (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 4ης Μαρτίου 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου, T-409/06, EU:T:2010:69, σκέψη 104).

161 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε τις πληροφορίες που της ζήτησε η Επιτροπή όσον αφορά τις εισροές των αυτοπαραγόμενων συντελεστών παραγωγής, διαπιστώνεται ότι το άρθρο 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού δεν είχε εφαρμογή και η Επιτροπή μπορούσε μόνο να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 18 για να αντικαταστήσει τις εν λόγω πληροφορίες.

162 Εν πάση περιπτώσει, κατά το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο, το άρθρο 5 του παραρτήματος ΙΙ απαιτεί πολύ υψηλό βαθμό προσπάθειας από τα ενδιαφερόμενα μέρη [έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου σχετικά με τη διαφορά «Ηνωμένες Πολιτείες – Μέτρα αντιντάμπινγκ όσον αφορά ορισμένα προϊόντα από χάλυβα θερμής έλασης, καταγωγής Ιαπωνίας», την οποία ενέκρινε το ΟΕΔ στις 23 Αυγούστου 2001 (WT/DS 184, σημείο 102)].

163 Δεν μπορεί όμως να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα κατέβαλε τέτοια προσπάθεια, δεδομένου ότι αρνήθηκε να προβεί στις ζητηθείσες από την Επιτροπή λογιστικές πράξεις προκειμένου να κατανείμει στις PVA μέρος του κόστους παραγωγής των αυτοπαραγόμενων συντελεστών παραγωγής.

164 Επομένως, πρέπει επίσης να απορριφθούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αφορούν παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

165 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν της κοινοποίησε εγκαίρως την «έκθεση επαλήθευσης», την οποία οφείλει να διαβιβάζει στους ενδιαφερομένους πριν τους αποστείλει το έγγραφο με το οποίο τους πληροφορεί για την πρόθεσή της να χρησιμοποιήσει τα διαθέσιμα στοιχεία κατά την έννοια του άρθρου 18. Η διαδικαστική αυτή παρατυπία συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνάς της.

166 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, μολονότι δεν μπορεί να επιβληθεί στον προσφεύγοντα να αποδείξει ότι η απόφαση της Επιτροπής θα ήταν διαφορετική ελλείψει της επίμαχης διαδικαστικής παρατυπίας αλλά μόνον ότι τούτο δεν αποκλείεται εντελώς, διότι ο διάδικος αυτός θα μπορούσε να οργανώσει καλύτερα την άμυνά του αν δεν υφίστατο η εν λόγω παρατυπία, γεγονός παραμένει ότι η ύπαρξη παρατυπίας αφορώσας τα δικαιώματα άμυνας δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση της επίδικης πράξεως παρά μόνο αν, λόγω της παρατυπίας αυτής, ενδέχεται η διοικητική διαδικασία να κατέληξε σε διαφορετικό αποτέλεσμα, προσβάλλοντας με συγκεκριμένο τρόπο τα δικαιώματα άμυνας (βλ. αποφάσεις της 5ης Μαΐου 2022, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals κατά Επιτροπής, C-718/20 P, EU:C:2022:362, σκέψη 49 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

167 Πλην όμως, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε κανένα στοιχείο βάσει του οποίου να μπορεί να αποδειχθεί ότι δεν αποκλείεται το ενδεχόμενο η διαδικασία να κατέληγε σε διαφορετικό αποτέλεσμα αν είχε λάβει νωρίτερα την «έκθεση επαλήθευσης».

168 Επομένως, το υπό κρίση επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο, χωρίς να είναι αναγκαίο να κριθεί το παραδεκτό του, το οποίο αμφισβητείται από την Επιτροπή για τον λόγο ότι το συγκεκριμένο επιχείρημα δεν προβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής.

169 Κατόπιν των ανωτέρω, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

170 Εξάλλου, βάσει των όσων εκτέθηκαν στη σκέψη 69 ανωτέρω, η απόρριψη του δεύτερου και του πέμπτου λόγου ακυρώσεως ως αβάσιμων καθιστά δυνατή την απόρριψη του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως ως αλυσιτελών.

[*παραλειπόμενα*]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**

2) **Η Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Kuraray Europe GmbH και η Sekisui Specialty Chemicals Europe SL.**

3) **Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Wegochem Europe BV φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

Truchot Kanninen Madise

Frendo Perišin

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Φεβρουαρίου 2024.

(υπογραφές)